

ה"ת 49301/05/19 - משה דבש נגד מדינת ישראל - יאל"כ, להב 433

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 49301-05-19 משה דבש נ' מדינת ישראל - יאל"כ, להב 433

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המבקש: משה דבש

נגד

המשיבה: מדינת ישראל - יאל"כ, להב 433

בשם המבקש: עו"ד אורלי פרייזלר

בשם המשיבה: רס"ר צחי טל, רס"ר שירן שמולביץ',

רס"ב ניר אדרי

החלטה

לפניי בקשה להחזרת תפוס - רכב מסוג מאזדה ל"ז (להלן: הרכב) המצוי בבעלותו של המבקש. אין מחלוקת על שאלת קיומו של חשד סביר. המחלוקת בין הצדדים נסבה על שלושה נתונים: א. שווי העבירות, ב. שווי התפוסים, ג. מידתיות - התנאים בהם ניתן יהיה להשיב את הרכב.

רקע - בתמצית

1. נגד המבקש ואחרים מתנהלת חקירה בחשד לביצוע עבירות ניהול וארגון הימורים, החזקת מקום להימורים, קשירת קשר לפשע, הלבנת הון ועבירות מס. החקירה הפכה לגלויה ביום 14.4.19, אז נעצרו המבקש ואחרים, ובאותו מועד נתפס רכוש בהתאם לצווים שהוצאו כדין. לאחר שמעצרו הוארך שוחרר המבקש בתנאים מוסכמים ביום 18.4.19.

לפי החשד, המבקש הפעיל רשת הימורים בלתי חוקית שפעלה תחתיו באמצעות מבנה היררכי שכלל מפעילי משנה, סוכני שטח ומארגני הימורים, שלצידם מערכות הפצת זכויות, גביה והלבנת הון.

2. ביום 2.6.19 התקיים דיון בבקשה, במסגרתו הגישה המשיבה דו"חות סודיים וחומרי חקירה גולמיים, לרבות פירוט הערכת שווי העבירות וחישוב שווי הרכוש התפוס. לטענת המשיבה, שווי העבירות עומד על כ- 6.2 מיליון ₪ ואילו שווי התפוסים עומד על כ- 2 מיליון ₪. לטענת המבקש, שווי התפוסים גבוה משמעותית. ההפרש נובע ממחלוקת באשר לשווי נכסי הנדל"ן התפוסים - 2 דירות מגורים. לטענת המבקש, חלקו היחסי של המבקש באחת הדירות עומד על סך של כ- 2.1 מיליון ₪ (לפני משכנתא) ואילו שווי הדירה השנייה (שבבעלותו המלאה של המבקש) עומד על כ- 1.9 מיליון ₪.

ב"כ המבקש הפנתה לגילו של המבקש (קרוב ל 70), למצבו הרפואי המורכב, לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות, וטענה כי המבקש איננו יכול להתנייד ללא כלי רכב. כן טענה כי הרכב נרכש בכספים חוקיים והגישה מסמכים לתמיכה בטענתה כי המבקש קיבל כספים ממקורות שונים (אציין כי חלק מהמסמכים אינם חתומים ונחזים כטיוטא, אך לצורך הדין אתייחס אליהם כאותנטיים). לטענת ב"כ המבקש, מרשה חייב כספים לבנקים, אין לו יכולת לעבוד, קצבת המל"ל שלו ושל רעייתו נתפסה. לדבריה, אין טענה כנגד קיומו של חשד סביר והמחלוקת היא באשר לשווי העבירות (פרוטוקול עמוד 2 שורות 23-25).

לאחר הפסקה בדיון במסגרתה נדברו ב"כ הצדדים, לא עלה בידיהם להגיע להסכמות. ב"כ המשיבה עתרו להפקדה בשווי 30% משווי הרכב להבטחת ירידת ערכו. כן הבהירו כי במסגרת איזונים בתפיסת הרכוש, נתפסה פיזית רק מכוניתו של המבקש, ואילו רכב נוסף שרשום על שם רעייתו נתפס ברישום בלבד. כן הפנו לכך שדירה הרשומה במשותף ע"ש המבקש ורעייתו, נתפסה רק בחציה (חלקו של המבקש), זאת למרות ששווי התפוסים נופל משווי העבירות. ב"כ המבקש עתרה לאפשר שחרור הרכב ללא תנאי של הפקדה כספית. שני הצדדים הפנו לפסיקה.

דיון

3. כאמור, אין מחלוקת בשאלת קיומו של חשד סביר. בגדרי למעלה מן הצורך עיינתי בחומרי חקירה שהוגשו, ויש בהם לבסס חשד סביר להוכחת העבירות המיוחסות למשיב. ראו מסמכים שסימנתי גא/2 (אסופת מסמכים) - גא/12.

שווי העבירות: דו"ח פעולה מאת פקד אמיתי סרניי על נספחיו (סומן גא/3 בתאריך 21.5.19), מבסס עבירות בסך של כ- 6.2 מיליון ₪, כטענת המשיבה.

שווי התפוסים: סכימת הרכוש התפוס המפורט בנספח סודי שהוגש (סומן גא/1) מגלה כי השווי גבוה מכפי שטענו ב"כ המשיבה בדיון, ועומד על סך של כ- 2.7 מיליון ₪ (כולל שווי רכב שתפוס ברישום בלבד). מתוך זה, שווי הנדל"ן (2 דירות מגורים תפוסות ברישום, האחת תפוסה במחציתה בלבד, בניכוי משכנתא) לשיטת המשיבה עומד על סך של כ- 1.57 מיליון ₪. לטענת המבקש, מנגד, שווי 2 דירות המגורים (אחת מהן בחציה) עומד על סך של כ- 4 מיליון ₪, לפני משכנתא.

4. ישנו פער משמעותי בין הערכת שווי הנדל"ן על ידי המשיבה, לבין האופן בו הוערך על ידי המבקש. דא עקא, גם בהנחה המקלה ביותר עם המבקש, לפי הערכת השווי שהובאה מפיו, עדיין ישנו פער משמעותי של יותר ממיליון ₪ בין שווי התפוסים לבין שווי העבירות המיוחסות לו. ככל שאתן משקל להערכת שווי התפוסים כפי שהובאה מאת המשיבה (ולא שוכנעתי שעליי להתעלם ממנה), הפער בין שווי התפוסים לשווי העבירות גדול הרבה יותר. לפי שתי הגישות, עיקר שווי התפוסים בשני נכסי הנדל"ן - דירות מגורים, על המורכבות שבמכירתן לצורכי חילוט, ככל שתהיה הצדקה לכך בתום ההליך.

מכאן, בשלב זה ישנה הצדקה להותיר את התפוסים כולם תחת צו תפיסה, באופן שיאפשר בתום ההליך (ככל

שיוגש כתב אישום וככל שהמבקש יורשע במיוחד (לו) חילוט תפוסים בשווי עבירות הלבנת הון.

5. אשר לשאלת התנאים הראויים לשחרור הרכב, צודקת המשיבה בטענתה כי שיעור ההפקדה המקובל בפסיקה להבטחת מרכיב ירידת הערך עומד על 30% משווי הרכב (לפי מחירון). ראו סקירת פסיקה בהחלטת מיום 24.6.18 (ה"ת 11135-04-18 זיתון ואח' נ' מדינת ישראל). ערר לבית המשפט המחוזי נדחה בהחלטת כבוד השופט ע' קובו (ע"ח 61730-06-18 זיתון ואח' נ' מדינת ישראל (לא פורסמה)). עיינתי בפסיקה אליה הפנתה ב"כ המבקש ולא שוכנעתי כי עניינו של המבקש מצדיק שחרור הרכב ללא הפקדה (כבקשתה) או חריגה לקולא בשיעור ההפקדה.

תוצאה

6. הרכב יושב למבקש בכפוף לקיום התנאים המצטברים שלהלן:

- א. הפקדת ערבון במזומן בשיעור 30% משווי הרכב לפי מחירון "לוי יצחק".
- ב. חתימה על התחייבות עצמית בשווי הרכב להימנע מדיספוזיציה ולהשיב את הרכב למבקשת לפי דרישה.
- ג. ככל שהמבקש יהיה מעוניין בהשבת הרכב, יודיעו הצדדים את שווי הרכב לפי המחירון, באופן שהמזכירות תוכל להפיק שוברים מתאימים.
- ד. ייערך ביטוח מקיף לרכב, בו תשמש המשיבה מוטב ראשון.
- ה. ככל שטרם נרשמו שיעבוד ועיקול ברשם המשכונות ובמשרד הרישוי לטובת המשיבה, יש לפעול לרישום כאמור. ככל שהצדדים יבקשו ליישם את ההחלטה להשבת הרכב, יפנו בבקשה מתאימה ואתן הוראה לרישום שיעבוד ועיקול.

ניתנה היום, ז' סיוון תשע"ט, 10 יוני 2019, בהעדר הצדדים.

ההחלטה תישלח לצדדים.

דו"חות וחומרי חקירה יוחזרו לנציגי המשיבה במזכירות בית המשפט.

מסמכים שהוגשו על ידי ב"כ המבקש יוחזרו לה במזכירות בית המשפט.